

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, 25 listopada 1954 r.

Nr 10

31—36

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

- poz. 31 — Nr 251 — w sprawie gromadzenia i przekazywania zużytych znaczków pocztowych,
poz. 32 — Nr 258 — w sprawie wzmoczenia akcji oszczędności węgla w gospodarce narodowej,
poz. 33 — Nr 261 — w sprawie zmniejszenia poboru mocy z zawodowej sieci energetycznej, zwiększenia produkcji energii elektrycznej elektrowni przemysłowych i składania meldunków o wyłączeniach i ograniczeniach energetycznych,
poz. 34 — Nr 264 — w sprawie stosowania przepisów o prowadzeniu pojazdów mechanicznych,
poz. 35 — Nr 277 — w sprawie utworzenia Głównej Biblioteki Branżowej przy Instytucie Przemysłu Szkła i Ceramiki,
poz. 36 — Nr 279 — w sprawie nagradzania pracowników wyróżniających się przy organizowaniu zbiórki i dostaw surowców wtórnych żeliwa i stali oraz metali nieżelaznych i ich stopów.

31

ZARZĄDZENIE Nr 251

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17.IX.1954 r.

w sprawie gromadzenia i przekazywania zużytych znaczków pocztowych.

Na podstawie Zarządzenia Nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1952 r. w sprawie gromadzenia i przekazywania zużytych znaczków pocztowych (Mon. Polski Nr A-97, poz. 1490) i Pisma Okólnego Nr. 18 Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 2 września 1954 r. w sprawie przekazywania zużytych znaczków pocztowych zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wszystkie zużyte znaczki pocztowe, pochodzące z ofrankowania korespondencji wpływającej do Centrali Ministerstwa, Centralnych Zarządów (Zarządów) i przedsiębiorstw podległych Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych należy gromadzić i odsyłać do Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego w Warszawie, ul. Nowogrodzka 48.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze dotyczy zużytych znaczków pocztowych pochodzących z kopert, kart pocztowych i druków, niepodlegających przechowaniu na podstawie przepisów specjalnych.

§ 3.

W celu zabezpieczenia znaczków przed uszkodzeniem należy wycinać je wraz z podkładem, na który zostały naklejone z pozostawieniem marginesu wokół znaczka szerokości co najmniej 1 cm.

§ 4.

Zużyte znaczki powinny być co miesiąc przesyłane na adres Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego z adnotacją „opłatę pocztową uiści adresat“.

§ 5.

Wykonanie zarządzenie porucza się Dyrektorowi Departamentu Administracyjno-Gospodarczemu Dyrektorom Centralnych Zarządów (Zarządów) oraz Dyrektorom podległych przedsiębiorstw.

§ 6.

Zarządzenia wchodzi w życie z dniem podpisania.

KIEROWNIK MINISTERSTWA

(—) Mgr inż. J. Grochulski
Podsekretarz Stanu

32

ZARZĄDZENIE Nr 258

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29.IX.1954 r.

w sprawie wzmocnienia akcji oszczędności węgla w gospodarce narodowej.

Celem likwidacji marnotrawstwa węgla i dokonania maksymalnej mobilizacji istniejących rezerw i w celu zabezpieczenia wykonania Uchwały Nr 576/54 Prezydium Rządu z dnia 19 sierpnia 1954 r. w sprawie wzmocnienia akcji oszczędności węgla w gospodarce narodowej zarządzam, co następuje:

§ 1.

Czynię odpowiedzialnymi Dyrektorów Centralnych Zarządów i Jednostek równorzędnych za dopilnowanie wykonania następujących zarządzeń Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych:

Zarządzenia Nr 90 z dnia 15 maja 1954 roku w sprawie magazynowania węgla.

Zarządzenia Nr 195 z dnia 8 lipca 1954 r. w sprawie stosowania węgla brunatnego,

Zarządzenia Nr 212 z dnia 16 lipca 1954 r. w sprawie stosowania torfu,

Zarządzenia Nr 218 z dnia 30 lipca 1954 r. w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędności i racjonalnego wykorzystania paliw stałych,

Zarządzenia Nr 247 z dnia 6 września 1954 r. w sprawie realizacji postanowień Krajowej Konferencji Resortowej oszczędności paliw z dnia 12 sierpnia 1954 r.

§ 2.

Dyrektorzy Centralnych Zarządów i jednostek równorzędnych opracują plan likwidacji nieekonomicznych, tymczasowych urządzeń grzewczych, jak np. parowozów w tych zakładach, gdzie one jeszcze się znajdują. Akcja wycofania parowozów i innych tymczasowych urządzeń grzewczych ma być podjęta natychmiast i zakończona do końca 1955 r.

§ 3.

Dyrektorzy Centralnych Zarządów i jednostek zarządzają wmontowanie istniejącej aparatury pomiarowej i kontrolnej — zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 23.I.1951 r. (TE IE-72) w sprawie urządzeń wpływających na oszczędne zużycie paliwa w kotłowniach (Biuletyn PKPG z dnia 28.II.1951 r. Nr 4, poz. 34), w szczególności należy szeroko uwzględnić dodatkowy zakup aparatury krajowej w ramach zmian w planie inwestycyjnym 1954 r. i w planie inwestycyjnym oraz w planie importu na 1955 r.

§ 4.

Dyrektorzy Centralnych Zarządów i jednostek równorzędnych opracują do dnia 1 października 1954 r. plan modernizacji kotłów i innych urządzeń cieplnych, ustalając szczegółowo dodatkowe zadania na 1954 i na 1955 r.

W pracy tej należy się kierować wytycznymi Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 8.XI.1950 r. (TE 44-01-16) w sprawie urządzeń wpływających na oszczędnościowe zużycie paliwa w kotłowniach (Biuletyn PKPG z dnia 30.11.1950 r. Nr 24, poz. 279).

§ 5.

W celu maksymalnego wykorzystania paliw wtórnych (mułów i przerostów) Dyrektorzy Centralnych Zarządów i jednostek równorzędnych wykorzystują uprawnienia do premiowania za spalanie paliw wtórnych, a w szczególności postanowienia Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 397 z dnia 10.X.1951 r. w sprawie zużywania mułu węglowego i wypłaty nagród za jego gospodarcze wykorzystanie, ogłoszonego w Biuletynie PKPG Nr 29, poz. 297 z 1951 r. i zacytowanego w zarządzeniu Nr 257 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29.9.1954 r. oraz Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 164 z dnia 24.VII.1954 r. w sprawie zużywania przerostów węglowych i wypłaty nagród za ich gospodarcze wykorzystanie, ogłoszonego w Biul. PKPG Nr 21, poz. 97 z 1954 r., którego tekst został podany do wiadomości wyżej wymienionym Zarządzeniem Nr 257 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29.IX.1954 r.

§ 6.

Dyrektorzy Centralnych Zarządów i jednostek równorzędnych zwrócą szczególną uwagę na wykorzystanie ciepła odpadkowego: spalin i kondensatu, w szczególności dla celów grzewczych i sporządzą do dnia 1 października plan w tej sprawie.

W pracy nad planem należy kierować się wytycznymi zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 16 kwietnia 1951 r. w sprawie używania (wykorzystania) ciepła odpadkowego (Monitor Polski z dnia 7.5.1951 r. Nr Aż37, poz. 452).

§ 7.

Oprócz obowiązków, jakie są nałożone w §§: 1, 2, 3, 4, 5, 6 zobowiązują Dyrektorów Centralnych Zarządów do osobistego nadzorowania i kierowania akcją oszczędności węgla w swoich Centralnych Zarządach.

§ 8.

Zobowiązują Pełnomocników CZP do składania sprawozdań z realizacji wykonania §§ 2, 3, 4, 5, 6 — w ramach składanych kwartalnych sprawozdań przewidzianych Zarządzeniem Nr 218 z dnia 30.7.54 r.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PODSEKRETARZ STANU

Inż. J. Grochulski

33

ZARZĄDZENIE Nr 261 MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 września 1954 roku

w sprawie zmniejszenia poboru mocy z zawodowej sieci energetycznej, zwiększenia produkcji energii elektrycznej elektrowni przemysłowych i meldowania o wylączeniach i ograniczeniach energetycznych.

Wzmożone zapotrzebowanie energii elektrycznej w szczycie jesienno-zimowych 1954/55 r. powoduje konieczność dalszego zaostrzenia walki o zmniejszenie poboru mocy z zawodowej sieci energetycznej oraz zwiększenia produkcji energii elektrycznej w okresach szczytów okręgów energetycznych, jak również walki z marnotrawstwem energii elektrycznej.

W związku z powyższym, z a r z ą d z a m:

§ 1.

1. Elektrownie przemysłowe, będące w gestii Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych, powinny w pełni wykonywać swoje plany produkcyjne, uzgodnione z Okręgowym Zjednoczeniem Energetycznym (ZEO) i rozwijać, w miarę żądań terenowych organów Ministerstwa Energetyki, moc elektryczną, równocześnie obniżając maksymalnie pobór mocy elektrycznej z zawodowej sieci energetycznej przez zakład przemysłowy, szczególnie w porze szczytów energetycznego okręgu.

2. Przyspieszyć wykonawstwo inwestycji i kapitalnych remontów, zapewniające zwiększenie produkcji energii elektrycznej, a w szczególności likwidację rozpiętości między mocą zainstalowaną a osiągalną czynnych agregatów prądowórczych. W tym celu Centralne Zarządy w terminie 10-dniowym przeanalizują ponownie plany kapitalnych remontów i inwestycji urządzeń prądowórczych i ustalą operatywnie nowe terminy wprowadzenia do ruchu.
3. Centralne Zarządy przeanalizują możliwości dodatkowego wprowadzenia do ruchu istniejących a nieczynnych zespołów prądowórczych, zdolnych częściowo pokryć własne zapotrzebowanie energii elektrycznej, a przez to zmniejszyć pobór energii z zawodowej sieci energetycznej w szczycie energetycznym okręgu.
Uruchomienie na żądanie terenowych organów Ministerstwa Energetyki takich zespołów nawet nieekonomicznych — wobec krajowego deficytu mocy — będzie uzasadnione.
4. Następujące elektrownie przemysłowe: Fordon, Groszowice, Goleiszów, Piechcin, Pokój, Szczakowa, Scinawka, Sławniowice, Wiek, Wiślinki i Wysoka będą przekazywać codziennie wraz z meldunkami produkcyjnymi zakładu do głównego Dyspozytora MPMB dla Departamentu Mechaniczno-Energetycznego aktualne dane, dotyczące żądanej przez okręgowego dyspozytora Ministerstwa Energetyki wielkości mocy elektrycznej (kW) i stopień jej wykonania w godzinach szczytów energetycznych okręgu oraz ewentualne przyczyny odchyień.
Pozostałe elektrownie przemysłowe MPMB będą nadsyłać dekadowe meldunki na piśmie do Departamentu Mechaniczno-Energetycznego MPMB niezwłocznie po zakończeniu każdej dekady. Meldunki należy nadsyłać za okres od dnia 1 października 1954 r. aż do odwołania.

§ 2.

1. Zgodnie z zarządzeniem Ministra Energetyki z dnia 24 lipca 1954 r. w sprawie limitowania mocy i energii elektrycznej (Monitor Polski z dnia 9 września 1954 r. poz. 972 § 1 pkt. 3 i § 8 zabrania się — szczególnie w porze szczytów energetycznych okręgu — przekraczania wyznaczonych limitów mocy i energii elektrycznej, bez formalnej zgody terenowych organów Ministerstwa Energetyki.
2. Dyrektorzy Centralnych Zarządów polecają skontrolowanie w zakładach i sprawdzą wprowadzenie dzienników wykorzystania limitów energii i mocy elektrycznej w godzinach szczytu rannego i wieczornego oraz kontroli i analizy wykresów dobowych, w myśl cytowanego w pkt. 1 zarządzenia Ministra Energetyki.
3. Dyrektorzy Centralnych Zarządów zobowiązani są do dalszego przeanalizowania możliwości przedstawiania zakładów przemysłowych na I i III zmianę bez uszczerbku dla produkcji, które pozwolą na zmniejszony pobór mocy i energii, szczególnie w godzinach szczytu wieczornego i w wyniku tego odpowiednio zmniejszą zapotrzebowanie.

§ 3.

1. Nakłada się również na Dyrektorów Centralnych Zarządów obowiązek przeanalizowania pracy w zakładach przemysłowych po linii energetycznej. Analiza ta ma na celu prawidłowe ustawienie kadr energetycznych, ich dobór i stabilizację.
2. Celem podniesienia aktywności zawodowej służb energetycznych Działu Głównego Mechanika należy sprawdzić, czy wszystkie zarządzenia i instrukcje, dotyczące gospodarki energią elektryczną, znajdują się w zakładach przemysłowych i znane są energetykom oraz w wypadku stwierdzenia braku odnośnych zarządzeń spowodować ich dostarczenie.
Dodatkowo należy zapewnić uzupełnienie bibliotek zakładowych w niezbędną literaturę techniczną, dotyczącą gospodarki energią elektryczną.
3. Należy również ściśle przestrzegać obowiązku meldowania do Ministerstwa o wyłączeniach i ograniczeniach energetycznych, powodujących istotne straty produkcyjne — zgodnie z pismem okólnym Departamentu Mechaniczno-Energetycznego MPMB Nr 8/54 z dnia 10 kwietnia 1954 r.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

(—) wz. inż. J. Grochulski

Podsekretarz Stanu

34

ZARZĄDZENIE Nr 264
MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

z dnia 7.X.1954 r.

w sprawie stosowania przepisów o prowadzeniu
pojazdów mechanicznych.

W związku ze stwierdzeniem przez organa Kontroli w ostatnim czasie szeregu niedopuszczalnych naruszeń przepisów o prowadzeniu i ruchu pojazdów mechanicznych przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska w aparacie państwowym oraz stosownie do pisma Szefa Urzędu Rady Ministrów znak: P-7/122/54 r. w tej sprawie zarządzam:

§ 1.

Samochody osobowe, będące w dyspozycji zarówno Centrali Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych, jak i wszystkich jednostek podległych mogą być prowadzone wyłącznie przez zawodowych kierowców z wykluczeniem wszystkich innych osób, nawet posiadających prawo jazdy odpowiedniej kategorii.

§ 2.

Zabrania się dysponentom samochodów osobowych jednostek wymienionych w § 1, wywierania nacisku na kierowców w kierunku zwiększenia szybkości jazdy ponad normy określone obowiązującymi przepisami.

§ 3.

W przypadku stwierdzenia przekroczeń postanowień zawartych w §§ 1 i 2-gim niniejszego zarządzenia w stosunku do winnych będą wyciągane surowe konsekwencje służbowe i finansowe.

§ 4.

Z postanowieniami niniejszego zarządzenia należy zapoznać zarówno dysponentów samochodów jak i kierowców oraz personel administracyjny komórek transportu w terminie do dnia 15.XII.54 r. Przyjęcie do wiadomości treści niniejszego zarządzenia winno być stwierdzone podpisami wszystkich w/w osób, również i tych, którzy będą zaangażowani do pracy w przyszłości.

§ 5.

Kontrolę wykonania postanowień niniejszego Zarządzenia powierza się Dyrektorowi Zarządu Transportu oraz Dyrektorowi Departamentu Administracyjno-Gospodarczego MPMB.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

**KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

(—) **wz. inż. J. Grochulski**
Podsekretarz Stanu

35

**ZARZĄDZENIE Nr 276
MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

z dnia 12.X.1954 r.

w sprawie utworzenia Głównej Biblioteki Branżowej przy Instytucie Przemysłu Szkła i Ceramiki.

Na podstawie uchwały Nr 697/53 Prezydium Rządu z dnia 24 września 1953 r. w sprawie rozwoju sieci fachowych bibliotek zakładowych (Monitor Polski A-94, poz. 1306) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się przy Instytucie Przemysłu Szkła i Ceramiki w Warszawie Główną Bibliotekę Branżową, obejmującą następujące gałęzie gospodarki narodowej: kluczowe przemysły szklarski, ceramiki budowlanej, ceramiki szlachetnej wchodzące w skład resortu Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwaną dalej w skróceniu „Główną Biblioteką Branżową w Warszawie“.

§ 2.

1. Główna Biblioteka Branżowa powinna w zakresie branż wymiennych w § 1-szym skupiać w możliwie najszerszym asortymencie literaturę techniczną i ekonomiczną, uwzględniającą potrzeby zainteresowania zarówno inżynierów, techników, majstrów, jak również wykwalifikowanych robotników oraz uczących się zawodu.
2. Podręczne księgozbiory i inne książki oraz czasopisma fachowe, za wyjątkiem literatury pięknej oraz księgozbiorów będących w administracji Rady Miejskowej Związku Zawodowego Instytutu ulegają przekazaniu na rzecz Gł. Biblioteki Branżowej.
3. Przy Gł. Bibliotece Branżowej winna być zorganizowana czytelnia.

§ 3.

Do zakresu działania Gł. Biblioteki Branżowej należy.

1. zaspakajanie potrzeb pracowników w zakresie literatury fachowej, wiążącej się z zadaniami produkcyjnymi i technicznymi,
2. Zaspakajanie potrzeb pracowników w zakresie literatury społeczno-politycznej, niezbędnej dla zrozumienia powiązań między zadaniami produkcyjnymi, a polityczno-gospodarczymi,
3. propagowanie czytelnictwa literatury technicznej oraz:
4. instruowanie pracowników i opiekunów bibliotek fachowych (przyszkolonych, komisji bibliotecznych) w gałęziach gospodarki narodowej określonych w § 1,
5. udzielanie pomocy Branżowym Bibliotekom Fachowym w formie wypożyczenia w miarę możliwości książek i czasopism,
6. dostarczanie bibliotekom fachowym fotokopii i mikrofilmów,
7. wskazywanie zalecanej literatury i wydawanie katalogów literatury zalecanej,
8. Gł. Biblioteka Branżowa współpracować będzie z Centralną Biblioteką Techniczną zgodnie z § 9, pkt. 4 powołanej na wstępie uchwały Nr 697/53 Prezydium Rządu.

§ 4.

1. Przy Gł. Bibliotece Branżowej w Instytucie Przemysłu Szkła i Ceramiki powołuje się Komisję Biblioteczną, w skład której wejdą:
 1. Dyrektor Instytutu Przemysłu Szkła i Ceramiki,
 2. Przedstawiciel Rady Miejskowej,
 3. Przedstawiciel Zakładowej Komórki Naczelnej Organizacji Technicznej,
 4. Kierownik Komórki Szkolenia Zawodowego,
 5. Kierownik Gł. Biblioteki Branżowej.
2. Wnioski odnośnie zatwierdzania składu osobowego Komisji Bibliotecznej przedstawi Dyrektor Instytutu do dnia 31 października br.
3. Do obowiązków Komisji Bibliotecznej należy:
 1. czuwanie nad działalnością i rozwojem Biblioteki,

2. krzewienie czytelnictwa literatury fachowej wśród pracowników Instytutu i innych jednostek organizacyjnych branż szkła, ceramiki budowlanej i ceramiki szlachetnej,
- 3 rozpatrywanie i opiniowanie planów pracy biblioteki, planów uzupełniania zbiorów, preliminarzy budżetowych, sprawozdań Biblioteki itp.

§ 5.

1. Finansowanie działalności Gł. Biblioteki Branżowej przy Instytucie odbywać się będzie przez umieszczenie odpowiednich sum w preliminarzu budżetowym,
2. Gł. Bibliotece Branżowej przysługują uprawnienia, wynikające z § 6 pkt. 3 Uchwały Prezydium Rządu wymienionej we wstępie niniejszego zarządzenia. Określenie wysokości środków finansowych, związanych z prowadzeniem Biblioteki Branżowej nastąpi na podstawie odpowiedniego wniosku Dyrektora Instytutu, zaopiniowanego przez Dyrektora Departamentu Techniki, Finansowego i zatwierdzonego przez Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

KIEROWNIK MINISTERSTWA

(—) mgr. inż. J. Grzymek

36

ZARZĄDZENIE Nr 279

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

z dnia 17.X.1954 r.

w sprawie nagradzania pracowników, wyróżniających się przy organizowaniu zbiorów i dostaw surowców wtórnych stali i żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów.

W oparciu o ramowy regulamin z dnia 16 września 1954 r. B. P./2239/54 — wydany przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Niezależnych, ustalam następujący tryb i zasady nagradzania pracowników podległych mi jednostek, wyróżniających się przy organizowaniu zbiorów i dostaw wyżej wymienionych surowców wtórnych:

§ 1.

Nagrody winny być wypłacane pracownikom, wyróżniającym się przy przerobieniu, magazynowaniu, kwalifikowaniu na surowce wtórne maszyn, urządzeń, wyrobów i półfabrykatów oraz organizowaniu zbiorów i wysyłki surowców wtórnych.

§ 2.

Pracownicy zakładów, wyróżniający się przy organizowaniu zbiorów i dostaw surowców wtórnych, mogą otrzymać nagrody, o ile ich zakład wykonał obo-

wiążący go plan dostaw w tonażu łącznie dla wszystkich kategorii surowców wtórnych, tj. niezależnie od stopnia wykonania planu dostaw w poszczególnych kategoriach.

§ 3.

Pracownicy Centralnych Zarządów względnie jednostek równorzędnych, wyróżniający się przy organizowaniu zbiorów i dostaw surowców wtórnych, mogą otrzymać nagrodę, o ile obowiązujący Centralny Zarząd względnie jednostkę równorzędną plan dostaw został wykonany oddzielnie dla każdej grupy surowców wtórnych: stali, żeliwa i metali nieżelaznych i ich stopów.

§ 4.

Nagrody udzielane są z funduszu nagród, na ten cel utworzonego.

§ 5.

Na fundusz nagród przeznacza się:

- zł. 2.— od każdej tony surowców wtórnych stali niestopowej i żeliwa;
- zł. 8.— od każdej tony surowców wtórnych stali stopowych;
- zł. 20.— od każdej tony surowców wtórnych metali nieżelaznych i ich stopów.

§ 6.

Wymienione w § 5 kwoty oblicza się od ilości surowców wtórnych, zaliczonych na plan dostaw.

§ 7.

Kwoty, o których mowa w § 5, winny być przekazywane przez zakłady z wypłat, uzyskiwanych z odsprzedaży surowców wtórnych, na konto Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych środki specjalne Nr 1529-93-212 w Narodowym Banku Polskim, Oddział V Miejski w Warszawie.

§ 8.

Zakłady, dokonywujące wpłat, zawiadomią o dokonanych wpłatach Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych, Departament Administracyjno-Gospodarczy, Wydział Rachunkowy, Warszawa, ul. Żurawia 3/5 i Pełnomocnika Ministra do Spraw Surowców Wtórnych.

§ 9.

Pełnomocnicy do Spraw Surowców Wtórnych w Centralnych Zarządach względnie jednostkach równorzędnych przedkładać będą Dyktorowi Centralnego Zarządu względnie jednostki równorzędnej do zatwierdzenia wnioski z uzasadnieniem na przyznanie nagród pracownikom zakładów, wyróżniającym się przy organizowaniu zbiorów i dostaw surowców wtórnych, nie później, jak w 14 dni po upływie każdego kwartału.

§ 10.

Uzasadnienie w częściach: statystycznej i opisowej ustali wyniki pracy przy organizowaniu zbiorów i do-

staw surowców wtórnych za okres sprawozdawczy każdego z zakładów, podległych Centralnemu Zarządowi względnie jednostkom równorzędnym.

§ 11.

Uzasadnienie określi w szczególności:

1. wykonanie planu dostaw trzech wymienionych w § 3 grup surowców wtórnych łącznie i oddzielnie dla każdej z grup;
2. jakościową gospodarkę złomem m. in. pod względem zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem, utlenianiem, zawilgoceniem itp.;
3. rytmiczność dostaw;
4. właściwą przeróbkę i sortowanie złomu;
5. sprawność kwalifikowania przez komisję maszyn, urządzeń, półfabrykatów i materiałów na złom;
6. terminowość i właściwe sporządzanie faktur i sprawozdawczość;
7. poda imiennie osoby, wyróżniające się w akcji zbiórki złomu, z proponowaną wysokością nagrody;
8. poda numer konta bankowego i bank, w którym zakłady i Centralny Zarząd względnie jednostka równorzędna posiadają rachunki.

§ 12.

Dyrektor Centralnego Zarządu względnie jednostki równorzędnej zatwierdza na podstawie uzasadnienia i na wniosek Pełnomocnika Centralnego Zarządu nagrody dla pracowników nakładów, wykonywujących plan dostaw surowców wtórnych i podległych Centralnemu Zarządowi względnie jednostkom równorzędnym.

§ 13.

Uzasadnienie w trzech egzemplarzach i lista nagród zatwierdzona przez Dyrektora Centralnego Zarządu względnie jednostki równorzędnej, będą przesłane Pełnomocnikowi Ministra nie później, jak w 21 dni po upływie kwartału.

§ 14.

Pełnomocnik Ministra przedkładać będzie Ministrowi sprawozdanie kwartalne z pracy jednostek, podległych MPMB, przy organizowaniu zbiórki i dostaw surowców wtórnych wraz z listą nagród nie później, jak w 30 dni po upływie kwartału.

§ 15.

Nagrody dla pracowników Centralnych Zarządów względnie jednostek równorzędnych przyznaje Minister na wniosek Pełnomocnika Ministra.

§ 16.

Nagrody dla Pełnomocnika Ministra przyznaje Minister w porozumieniu z Pełnomocnikiem Rządu.

§ 17.

Wysokość kwot, przeznaczonych na nagrody dla pracowników Ministerstwa, Centralnych Zarządów względnie jednostek równorzędnych wraz z podległymi im zakładami ustalać będzie Minister, biorąc pod uwagę stopień przekraczania planów dostaw, ilość jednostek, zobowiązanych do dostaw, wielkość wysyłek, jakościową gospodarkę surowcami wtórnymi, intensywność upłynniania remanentów oraz sprawność przy kwalifikowaniu na surowce wtórne maszyn, urządzeń, wyrobów i półfabrykatów.

§ 18.

Pełnomocnik Ministra zawiadomi Pełnomocników Centralnych Zarządów i jednostek równorzędnych oraz zakłady o przyznaniu nagród pracownikom, zatrudnionym w tych jednostkach

§ 19.

Nagrody będą przekazywane przez Ministerstwo jednostkom na ich rachunki bankowe celem dokonania wypłat nagrodzonym pracownikom, w tych jednostkach zatrudnionych.

§ 20.

Nagrody będą wypłacane nie później, jak 45 dni po upływie kwartału.

§ 21.

Nagroda nie może być niższa aniżeli 200 zł. i nie wyższa od wynagrodzenia miesięcznego brutto wraz ze wszystkimi dodatkami pracownika, przedstawionego do nagrody.

§ 22.

Nagrody są wolne od opodatkowania.

§ 23.

Niniejsze zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1954 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA

(—) wz. inż. J. Grochulski

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Cena 2 zł 50 gr

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata kwartalna 22,50. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski, Warszawa, Nr 1529-91-212. Część 30, Dział 5, Rozdział 17 — wpływy z wydawnictw.